

3. Azért kelj fel, ó, Úr Isten, / Haragod ne gerjedezzen! / Siont imáron szánd meg, / És néki kegyelmezz meg! / Mert már, ím, az idő eljött, / És amely már sokat késett, / Jelen vagyok az az óra, / Melyben dolga fordul jóra.
4. Hogy a te szolgálid végre / Összegyűlvén e szent helyre, / Szeresék köveit is, / Kedveljék még porát is. / És aztán a pogány népek, / Uram, nevedet rettegjék; / E földön minden királyok / Megvallják, hogy te vagy Uruk.
5. Mert az Úr jól megépíté, / A Siont megékesíté, / Dicsőségét is itten / Megmutatá ismétlen. / Nyomorultak sok panaszát, / Meghallgatá nagy siralmát, / Kérésüket meg nem veté, / Sőt, kegyesen megtekinté.
6. Ember ezt híven fölírja, / Hogy megmaradjon mindenha; / Légyen emlékezete / Nemzetségről nemzetre, / Hogy a jövőendő nemzetek, / Kik még e földre születnek, / A mennybéli Istent áldják, / E dolgáért magasztalják:
7. Hogy alánéz onnan felől / Az ő magas szent helyéből; / A mennyből alánézett, / E földre letekintett, / Hogy meghallja kérésüket, / A foglyoknak ínségüket, / És azokat ő megtartja, / Kiket ítélték halálra.
8. Hogy szent neve az Istennek / A Sionban dicsértessék, / És a Jeruzsálembe' / Áldassék dicsősége, / Midőn a népek seregben / Összegyűlnek e szent helyben, / A királyok is itt lesznek, / És szolgálják az Istennek.
9. Az én erőmet letörte, / Éltem megrövidítette, / És e nagy szükségemben / Így szólék keservesen: / Ne hagyj elvesznem, Úr Isten, / Életemnek közepében! / Mert mindörökké megvannak / Eszendeid, el nem fogynak.
10. E földet te teremtetted, / És ekképpen helyeztetted; / Csak te kezded munkája / Az égnek alkotmánya. / Te vagy, aki régen voltál, / Voltod változás nélkül áll; / Te esztendeidnek vége / Nem leszen soha örökre.
11. Azért a te szolgálidnak / Fiai megszaporodnak, / És megmaradnak végig, / Azaz örök időig. / A néked szolgáló hívek / És minden ő nemzetiségek / Megállnak és megmaradnak, / És örökké el nem fogynak.